

skab paa 2 Skibe druknet, uagtet baade Raketkastearrater og Redningsbaad vare tilstede, og i det Mindste fra Besætningen paa det ene Skib hørte man Angstraabene hele Natten og Morgenen med Redningsmandskabet og Rystbeboerne vare Vidner dertil og vilde utvivlsomt have kunnet reddet Besætningen, hvis der havde været en mere energisk Fører og et mere disciplineret Mandskab til Stede. Disciplin er jo et meget skurrende Udtryk, især naar det skal anvendes paa Folk, som beredvilligt offre deres Liv i Mennekehedens Tjeneste, men dette Offer er kun meget lidt værd, naar det ikke er forbundet med Beredvillighed til at underkaste sig Disciplinens strenge Bud. Jeg har selv været Vidne til, hvorledes flere Hundrede Menneker ikke have været i Stand til med deres bedste Villie at sætte Redningsbaaden ud i aaben Sø, fordi den ene raabte i Munden paa den anden, og Ingen vilde adlyde, medens til andre Tider et lille veløvet Mandskab under en energisk Fører i en Gaandevending har sat Baaden ud under vanskelige Forhold. Det er især under slige Redningsforsøg, medens Dødsfare omgiver Mandskabet fra alle Sider, at Disciplinen er nødvendig, thi Dødsfaren berøver det let den koldblodige Ro, og kun Disciplinen giver det en saadan Sikkerhed og Tillid til Førerne, hvorved Baaden bliver i Stand til at udføre Bevægelserne paa rette Maade. Det tør være mig tilladt med nogle faa Ord at forklare dette. Det er bekendt, at Redningsbaadene ikke kunne synke, og at opstaaede Ulykkestilfælde saa at sige altid ere foranledigede ved at Baaden kæntrer. Naar nemlig den stærke Bølge paa et af Stormen oprørt Hav ruller ind mod Kysten, rejser Bølgen sig aldeles lodret i Veiret, og hvis Baaden i dette Dieblit befinder sig paa Bølgetoppen, styrter den med den brydende Bølge ned paa Bunden, hvor Mandskabet enten slaas fordærvet, eller i alt Fald ikke er i Stand til at redde Livet, idet det omtumles af Brændingen. Disse store Bølger komme i Almindelighed rullende efter hverandre med regelmæssige Mellemrum, og den dygtige Fører af en Redningsbaad ligger derfor altid udenfor Reulen i den oprørte Sø og venter til den næste Bølge er rullet hen under Baaden, hvorefter han med Anspændelse af Mandskabets yderste Kraft farer bag efter den brydende Bølge for at naae Kysten, inden den næste Bølge indhenter ham. Den heldige Udførelse af denne Manøvre er imidlertid betinget af den største Præcision og den mest energiske Udførelse af Førerens Kommando, og det er i slige Tilfælde et stolt Syn at se, hvorledes en saadan Baad med et frelst Skibsmandskab kan, omgivet af Dødsfare, gaa rolig og sikkert gennem det oprørte Hav ind til Kysten; men jeg har ogsaa været Vidne til, at en lille uheldig Manøvre i et Nu har kæntrret Baaden og kastet Mandskabet i Bølgerne, saaledes at de faa Minutter efter ere kastede op paa Stranden som Lig. Som Følge deraf er en streng Disciplin en

uundværlig Betingelse for, at et saadant Mandskab kan udføre sin Pligt, og et sligt ulykkeligt Forsøg har stede til Følge, at der opstaar Frygt hos Mandskabet for at gaa i Baaden, hvilket atter foranlediger, at det, naar Redningsbaaden næste Gang skal ud, staar tøvende og angsteligt og ofte vægrer sig ved at gaa ud. Denne Frygt forsvinder aldeles, naar Mandskabet staar lige over for en energisk Fører, under hvis Myndighed det som en veldisciplineret Tropp har lært at udføre hver Bevægelse, som skal udføres, og hvorved Faren forsvinder. Jeg maa derfor henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at det er nødvendigt, at overordnede Myndigheder strengt paatale baade den mangelfulde Disciplin og den jevnlige Pligtforsømmelse, som har fundet Sted ved Redningsvæsenet. I det Hele taget ere Forholdene paa Vestkysten af den Bessaffenhed, at de i mange Henseender trænge til Reform, thi det er ikke alene Redningsvæsenet, men ogsaa andre Forhold ved Strandinger, Bjergning osv., som stadig ere Gjenstand for begrundede Anker. Disse Forhold ville neppe forandres, forinden der sker en fuldstændig Reform i den Retning, hvorved man paa mere praktisk Maade bringer Rystpolitiet, Rednings- og Bjergningsvæsenet i en anden Skikkelse.

Bogelius: Jeg skal ogsaa tillade mig at fremhæve, at der hos mig er nogen Lidel om, hvor vidt Oprettelsen af en Redningsstation paa Læsø med tilhørende Raketapparat vil bringe nogen virkelig Nytte. Forholdene ere der af den eiendommelige Bessaffenhed, at Strandinger foregaa temmelig langt fra Land, saa at det i haardt Veir kun meget sjældent vil vore Tilfælde, at Redningsbaaden vil kunne komme ud til Skibet, og endnu sjældnere, at Raketapparatet vil kunne benyttes. Derimod tror jeg, at der med langt større Virkning kunde anvendes andre Midler dels til at afværge Strandinger paa Læsø og dels til at bringe de Skibbrudne Frelse. Jeg vil saaledes tillade mig at henlede den høie Regerings Opmærksomhed paa Nødvendigheden af en Telegraphforbindelse med Den. Der har allerede for længere Tid siden her været Tale om et Telegrafanlæg til Læsø, og jeg ønsker nu gjerne at vide, hvorledes des det for Diebliffet staar sig med denne Sag. Marineministeren har i en tidligere Samling — i 1871 — meddelt Thinget, at der fra Marineministeriets Side var gjort en Hensigtning til Finansministeriet om i Skibsfarens Interesse at oprette en Telegraphforbindelse med Læsø; men det er mig ikke bekendt, om denne Sag er fremsat videre eller ikke. Endvidere vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa Ustueligheden af, at der blev bygget et Fyrtaarn paa Nordre Nøkker. Dette er nemlig et af de farligste Punkter paa Læsø Kyst og i Rategattet i det Hele, og hverken Dvalegrundenes eller Trindelens Fyrskibe eller Fyret paa Hirtsholmene belyse dette Punkt. Jeg